

Sygn. akt VII U 974/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 23 marca 2015 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 974/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 marca 2015 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442 z zm.) stwierdził, że W. L. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od 1 stycznia 1999 roku (decyzja – k. 17 – 18 akt rentowych).

W odwołaniu pełnomocnik W. L. zaskarżył wskazaną decyzję w części w jakiej stwierdza podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz wnosił o zmianę decyzji w części poprzez stwierdzenie, że W. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie podlega z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2009 roku. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że decyzje z dnia 3 listopada 2014 roku, nr (...) w przedmiocie wyłączenia W. L. z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pracy nakładczej nie są prawomocne z uwagi na ich niedoręczenie odwołującej, o istnieniu których dowiedziała się z treści zaskarżonej decyzji. Z tego względu w ocenie pełnomocnika zaskarżoną decyzję należało uznać pomimo, że niesłuszną co do zasady, to również za przedwczesną. W dalszej części pełnomocnik podnosił okoliczności dotyczące świadczenia przez odwołującą pracy na podstawie umów o pracę nakładczą jako konkurencyjnego i zasadnego tytułu do ubezpieczeń społecznych względem prowadzonej działalności gospodarczej (odwołanie – k. 2 – 6 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie (odpowiedź na odwołanie – k. 9 – 9v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. L. od dnia 15 listopada 1995 roku figuruje w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej skarżąca dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2005 roku oraz od dnia 1 marca 2009 roku.

W okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej skarżąca została jednocześnie zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy o pracę nakładczą u płatników składek (...) G. D. w okresie od dnia 1 grudnia 2005 roku do dnia 31 stycznia 2007 roku oraz (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 31 marca 2009 roku, dokonując w ten sposób wyboru tytułu ubezpieczenia. Natomiast z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej skarżąca dokonała zgłoszenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2009 roku.

Decyzją z dnia 3 listopada 2014 roku, nr(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że W. L. jako osoba wykonująca pracę nakładczą u płatnika składek (...) G. D. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1 grudnia 2005 roku do dnia 31 stycznia 2007 roku. Natomiast decyzją z dnia 3 listopada 2014 roku, nr (...) wskazany organ rentowy stwierdził, że W. L. jako osoba wykonująca pracę nakładczą u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 31 marca 2009 roku. Decyzje nr (...) zostały przesłane na adres ul. (...), (...)-(...) Ś., na który w toku postępowania przed organem rentowym Zakład doręczył ubezpieczonej pismo z dnia 13 października 2014 roku, na które skarżąca odpowiedziała pismem z dnia 22 października 2014 roku. W treści tego pisma, zawierającej również dane dotyczące adresu, nie wskazała innych danych w tym zakresie. Zarówno w doniesieniu do decyzji nr (...) jak i nr (...) zawiadomienie o pozostawieniu decyzji wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w placówce pocztowej umieszczono w dniu 7 listopada 2014 roku. W związku z niepodjęciem przesyłki w terminie 7 dni, w dniu 17 listopada 2014 roku operator pocztowy pozostawił powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia, który upłynął w dniu 21 listopada 2014 roku.

(wydruk z CEIDG – k. 13, uzasadnienie decyzji – k. 17v. a.r.; pisma – k. 6, 8, potwierdzenie odbioru – k. 12, decyzja – k. 13 – 15 akt rentowych dotyczących decyzji nr (...); pisma – k. 6, 8, potwierdzenie odbioru – k. 11, decyzja – k. 13 – 15 akt rentowych dotyczących decyzji nr (...))

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. L. nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji z dnia 23 marca 2015 roku oraz treść odwołania, w rozpoznawanej sprawie rozstrzygające znaczenie ma okoliczność, że w odniesieniu do okresu objętego zakresem zaskarżenia, tj. od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2009 roku, w trakcie którego ubezpieczona prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą z którego to tytułu dokonała zgłoszenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego w związku z dokonaniem przez siebie odnośnie tego okresu wyborem tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w związku z wykonywaniem pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą, wydane zostały, posiadające walor prawomocności, decyzje w przedmiocie stwierdzenia, że W. L. jako osoba wykonująca pracę nakładczą u płatnika składek (...) G. D. nie

podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1 grudnia 2005 roku do dnia 31 stycznia 2007 roku oraz u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 31 marca 2009 roku.

Wbrew twierdzeniom pełnomocnika odwołującej decyzje z dnia 3 listopada 2014 roku, nr(...) w realiach rozpoznawanej sprawy należało uznać za skutecznie doręczone. Jak bowiem ustalono obie decyzje zostały przesłane na adres ul. (...), (...)-(...) Ś., na który w toku postępowania przed organem rentowym Zakład doręczył ubezpieczonej pismo z dnia 13 października 2014 roku, na które skarżąca odpowiedziała pismem z dnia 22 października 2014 roku. Co istotne w treści tego pisma, zawierającej również dane dotyczące adresu, skarżąca nie wskazała innych danych w tym zakresie. Zarówno w doniesieniu do decyzji nr (...) jak i nr(...) zawiadomienie o pozostawieniu decyzji wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w placówce pocztowej umieszczono w dniu 7 listopada 2014 roku. W związku z niepodjęciem przesyłki w terminie 7 dni, w dniu 17 listopada 2014 roku operator pocztowy pozostawił powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia, który upłynął w dniu 21 listopada 2014 roku.

W tym stanie rzeczy w sposób nie budzący wątpliwości należało przyjąć, że zaistniały warunki do ziszczenia się skutku doręczenia wskazanych decyzji, przewidzianego w przepisie art. 44 § 4 k.p.a., a w konsekwencji do uznania, że decyzje te jako skutecznie doręczone, od których nie wniesiono odwołań w trybie przepisu art. 477⁹ § 1 k.p.c. ani też nie podważono w inny przewidziany prawem sposób, stały się prawomocne. Jako takie wiążą Sąd orzekający (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008 roku, I UK 173/07, teza 1 wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2008 roku, I UK 376/07, teza 2 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2011 roku, II UZP 8/11), co stanowi rezultat rozciągnięcia także na sądy powszechne zasady domniemania prawidłowości (ważności) decyzji administracyjnych (zob. M. Kamiński, M. Romańska, Moc wiążąca decyzji ..., s. 13). W realiach rozpoznawanej sprawy nie ma zastosowania zastrzeżenie do wskazanego związania decyzją przez sąd powszechny, odnoszące się do decyzji nieistniejących (actus nullus), które nie korzystają z domniemania prawidłowości i nie wchodzą do obrotu z uwagi na występowanie w ich treści wad formalnych, odbierających im walor aktu istniejącego, tzn. dyskwalifikujących decyzję w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego. W stosunku do decyzji z dnia 3 listopada 2014 roku Sąd orzekający takich wad nie dostrzegł przez co powołane związanie nimi jak prawomocnymi w rozpoznawanej sprawie pozostaje w pełni aktualne.

W sprawach zakończonych prawomocnymi decyzjami z dnia 3 listopada 2014 roku przedmiot rozpoznania dotyczył wyłączenia skarżącej z obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoby wykonującej pracę nakładczą u płatnika składek (...) G. D. w okresie od dnia 1 grudnia 2005 roku do dnia 31 stycznia 2007 roku oraz u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 31 marca 2009 roku. Wskazane przedmioty rozpoznania i rozstrzygnięcia pozostają w związku z przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, w ten sposób, że konsekwencją prawomocnych rozstrzygnięć o wyłączeniu z obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu wykonywania pracy nakładczej jest stwierdzenie podlegania przez skarżącą tym ubezpieczeniom z tytułu równoległe do okresów jej zatrudnienia na podstawie umów o pracę nakładczą, prowadzonej działalności gospodarczej, w tytułu której w okresie objętym sporem skarżąca dokonała zgłoszenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. Okoliczność podnoszona przez pełnomocnika ubezpieczonej, iż wynikało to z istniejącego uprawnienia do wyboru tytułu ubezpieczenia, nie ma w rozpoznawanej sprawie znaczenia z uwagi na prawomocne zakwestionowanie istnienia alternatywnego w stosunku do prowadzonej przez skarżącą pozarolniczej działalności gospodarczej tytułu w postaci wykonywania przez ubezpieczoną umów o pracę nakładczą.

Co istotne w niniejszej sprawie odwołująca nie udowodniła okoliczności uzasadniających przyjęcia wniosku o nieistnieniu tytułu do ubezpieczeń w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą. Tym samym nie zostało obalone domniemanie faktyczne wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

W odniesieniu do okresu objętego sporem skarżąca nie wykazała również istnienia innego poza prawomocnie już rozstrzygniętą kwestią, tytułu do podlegania ubezpieczeniu społecznemu.

Z tych względów zasadnym było przyjęcie, że prowadzona przez W. L. pozarolnicza działalność gospodarcza, stanowiąca tytułu do ubezpieczeń społecznych, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 1999 roku, stanowi taki tytułu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 12 ust. 1 oraz w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zm.), również w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2009 roku.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy wyżej wskazanego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.